Ч. 162. Субота 1 серпня (19 липня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злоЖенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

По з'їзді в Ревли. — Події в Туреччині. — Мінїстер Ґрей про положене в Туреччині. — Вісти з Персиї.

Теперішна гостина Фалїєра в Ревли буде мабуть доповненем умови, довершеної в Ревли, між царем Николаєм II. а королем Едвардом, про яку кружать ще і до нині найдивнїйші здогади, але офіциальні донесеня впевнюють, що теперішна подорож Фалїєра по дворах скандинавских і єго побут в Ревли мають на меті тілько мирові тенденциї. Росийский мінїстер справ заграничних, Ізвольский, уповажнив справоздавця „Matin-у" заявити про значіне теперішного з'їзду в Ревли таке: Росия і Франция ідуть все рука в руку. Заключену в минувшім році умову з Анґлією уважають всюди за умову, яка має на меті мирові цїли. Істнуюча дружба з Німеччиною полягає на конечности і традициї і є надто природна, щоби могла викликати занепокоєне. Над усіми дружбами і умовами веде перед умова з Францією, якої природність та користь для сьвітового мира мусять всї признати. Французкий мінїстер справ заграничних, Пішон, заявив тому самому співробітникови „Matin-у", що засадою французкої полїтики остає і на будуче союз з Росиєю. В Марокко Росия і Франция ідуть разом. Оба правительства згідні також в справі будучої позички; платні з кінцем року купони на 800,000.000 франків мають бути замінені на росийску ренту. Із сторони Росиї зазначено, що полїтичним стремлїнем єсть мир, а сили военні будуть ужиті лише на той случай, коли би треба боронити жизненних інтересів достоїньства і чести Франциї після дословного звученя договору. Впрочім ужие Франция відповідної нагоди, щоби разом з Росиєю або й сама посередничила в мировім дусї між другими народами. Петербурска аґенция телеґрафічна доносить з Ревлю, що візита президента французкої републики, зложена цареви в Ревли, була актом куртоазиї і приязни. Оба начальники держав одержали нагоду офіциально і особисто стрінути ся та наново ствердити щирі відносини, які вяжуть обі держави. Розмова президента з царем та розмова обосторонних мінїстрів заграничних справ ствердили повну згоду поглядів на міжнародні відносини та дали нагоду забезпечити удержане і скріплене мира, висказаного в тоастах.

„Die Zeit" доносить, що безпосередною причиною наданя конституциї було відкрите заговору на жите султана. В ночи з середи на четвер відбуло около 100 официрів тайні збори на яких порішено, що всї заговірники, які як знак мали мати червоні хустки, мали взяти участь в селямлику або яко участники в шпалєрі войск, що стояв вздовж дороги, якою ішов султаньский почот, або яко видцї. На даний через провідника знак мали всї заговірники, уоружені в револьвери, рівночасно вистрілити до султана і єго окруженя. Коли би заговір повів ся, то порішено окликати султаном престолонаслїдника Решада-ефенді. В четвер довідали ся мінїстри про заговір і відбули безпроволочно кабінетову нараду, на котрій по довгій дебатї порішено наклонити султана до привернення конституциї і вїзволеня на скликане парляменту, бо инакше не можуть ручити за жите султана. Щоби ударемнити плян заговірників, „іраде" султана, дозволяюче на привернене конституциї, появило ся ще того дня. Через те й відпала можність і потреба виконаня заговору на жите султана. — Цікавий причинок до послїдних хвилин перед конституциєю приносять турецкі часописї в виді депешї ґенерального інспектора Гільмі-пашї, яка наспіла саме перед наданем конституциї та звучала: „Войска в Солуни присягли вибороти конституцию — я також"!

Турецка праса взиває до спокою. „Ікдам" пише, що тепер не пора на демонстрациї, але

Промисловець.

(З французского — Ґі де Терамонда).

Боже, як то тяжко нинї збогатити ся!

Така гадка снувала ся безнастанно по голові молодого Фріпулярда, коли без одушевленя, за 4 франки 25 сантімів від рана до пізної ночи виладжував свої тапетового паперу для ужитку своїх співгорожан.

Малі гріхи, яких допускав ся від дитиньства на шкоду своїх ближних, навіть не забезпечили єму безжурного житя, так що тепер, в силї мужеского віку, замість уживати спокійно сьвіта, мусить працювати в потї чола.

І Фріпуляр мріє про такий млинок від кави, де треба лише крутити за корбу, щоби спід споду вилїтали золоті монети.

На жаль ще ніхто не винайшов такої машинки!

Так, так, гроші!...

Фріпуляр придивляє ся довго та задумчиво зовсїм новому банкнотови на 50 франків. Цїлий рік мусїв працювати, щоби поволи, з великим трудом заощадити собі таку дурну кводу.

Коли з мене лепский чоловік, — гадає собі — то мушу знайти спосіб, аби при помочи тих гроший заробити 10.000 франків... Очевидно, не легка то річ... То навіть неімовірне... неможливе!.. Як тут зачати?.. На льотериї пробувати щастя?.. Іти на перегони і грати в тоталїзатора?.. Се ризикові річи, а я занадто недовірчивий та досьвідчений, щоби на таке пускати ся!

Нараз ударив ся як Архімедес в чоло і і крикнув:

— Гов! Вже маю! — Але зараз потім чіхає ся непевно за ухом і бурмоче під носом.

— Се також ризико...

Однак на що Фріпуляр має голову на карку! Він знає, що щастє усьміхає ся лиш тому, хто наставляє сьміло до него руки. Отже скінчив свої міркованя словами:

— Га!.. Нічо не пошкодить, коли спробую!

В тих часах на париским ґрунтї ще не виринали великі, масивні будови як гриби по дощи, тоді всьо було по старосьвітски. І на Монмартр ще не стояли ті шестиповерхові касарні до винайму, з котрих можна бачити шість кільометрів в окрузї всї париські передмістя, як Сен-Денї, Пантен, Обервілїє, Клїші і ин., між якими Секвана веть ся на сонци як гадина з золотою лускою.

Далеко від середини міста, при ул. Коленкур находив ся чарівний закуток, де серед городів стояли домки зарослі диким хмелем, а перед їх вікнами пишали ся ріжнобарвні цьвіти і запашний весною боз, в котрого густих галузках цьвіркали весело пташки.

Там мешкали поети і малярі, задумчиві, смирні люди, яких одинокою хибою було те, що нїколи не платили правильно чиншу. Властителї домів проклинали їх страшно, бо ті прозаїчні душі не розуміли ся рішучо на штуцї і не могли нїяк поняти, що штука уносить їх понад всї людскі турботи, яких повно в житю всїх грошеробів.

Не дивниця, що коли зайшов туди Фріпуляр, аби винайняти одно з тих скромних мешкань, і представив себе промисловцем, властитель, пан Діран не міг натїшити ся.

По правдї була се досить неясна рекомендация і хитрий, молодий чоловік у своїм недїльнім одязї не робив враженя дуже солідного промисловця. Але пан Діран не хотів про артистів, що з трудом єму платили, нічого більше знати, і був рад, що трафляє ся виплатний панок — менше з тим, чи він займає ся промислом, торговлею або експортом.

Впрочім пан Діран покористував ся сею нагодою, аби вложити на него найтяжші условя Мусів власним коштом упорядкувати дім, заплатити таксу за воду та поносити ще всякі инші тягарі. І нїгде правди дїти, Фріпуляр згодив ся на все радо, а то із спокійною байдужностию чоловіка, котрий з гори рішив ся не заплатити анї шелюга. Коли контракт винайму вже був підписаний, одного гарного дня Фріпуляр спровадив ся. На малім ручнім візку сам притаскав усї свої движимости, котрі робили таке сумне вражінє, що панови Діран аж недобре зробило ся.

Так отже властитель був не дуже гарно настроєний супроти свого льокатора, але незабаром дивний спосіб єго житя ще побільшив єго неспокій.

на працю. Оголошено „іраде“, яке дозваляе оселювати ся всім в цілій державі. Рівночасно доносять турецкі часописи, що рада міністрів поручила міністрови справ внутрішних переведене виборів і амнестиї політичних вязнів. Царгородска префектура оголошуе официяльно, що громадскі уряди одержали приказ виладженя виборчих ліст. Великий везир поручив міністрови справ внутрішних виготовлене змін виборчого закона. Ті зміни мусять бути значні, бо привернена конституция з 1876 р. не відповідае теперішній териториї Туреччини. Тоді заряджено вибори до турецкого парляменту в Болгариї, Босні, на острові Кипрі і Креті, тепер же ті краї тілько номінально належать до султана, тож до Царгороду своїх послів не можуть висилати. Аґітация передвиборча вже почала ся; особливо аґітують молодотурки.

Молодотурецка орґанізация не остала в боротьбі против скорумпованих достойників, які один за другим ідуть у відставку. На місце міністра судівництва, Абддуррамана-паші, який доробив ся вимірюванем справедливости гарних гроший, прийшов Гассан Фемі паша, що мае славу безкористного чоловіка, хоч був ґенеральним директором мит. На місце міністра поліциї, Шефіка-паші, під якого покровом его син прямо рабував, прийшов Гамді-бей, але що і против него протестувало населене, то его відкликано, а разом з ним усунено кількох висших урядників. Між ин. арештовано ґенерального інспектора тютюнової управи, Гебіб-Мельгама. Така сама доля мала стрінути его брата, міністра рільництва, але він — як зачувати — утік італіяньским транспортовим кораблем до Бріндізі. Всі брати Мельгами, що займали високі достоіньства, загально зненавиджені задля загарбуваня публичного гроша. З Прізренду в Македониї доносять, що тамошного шеріфа (судию) Муте і Ібрагама-пашу прогнано за те, що они отягали ся з проголошенем конституциї та зробили се аж в неділю на виразний приказ з Царгороду.

В македоньских містах відбувають ся дальші маніфестациї з приводу надания конституциї. З Солуню відбула ся маніфестация Греків, підчас котрої грецкий митрополит Александер проголосив промову такого змісту: Будучність Туреччини буде полягати на співділаню всіх еї народів. Греки будуть працювати над відродженем спільної вітчини. — Промовляли також другі бесідники, при чім турецким официрам уладжено овацию. Кількох турецких официрів говорило по грецки, а один Турок заспівав гимн свободи, а в промові до маніфестантів проклинав тих, хто хоче поріжнити між собою народи, які замешкують Туреччину. Що збратане народів Туреччини поступае, видно і з того, що ґрупа Турків уладила маніфестацию симпатиї на гробах Вірмен, що впали в різні 1905 р. Свою радість з приводу надания конституциї в Туреччині висловив екуменїчний патриярхат та клюб Мадярів.

В історії Туреччини конець XVIII. столїтя і столїтє XIX. (з початку) були часом занепаду і розкладу імперії Османів. Цісарство тратило провінцию за провінциєю, революциї потрясали поодинокими частями імпериї. З давної могучої сили, постраху Европи, остала тінь. Тоді настало те, що Турки назвали „танзімат“, то є: творене, скуплюване, орґанізация. Туреччина зачинае перестроювати ся, зачинае приноровлювати свій державний орґанізм до нових обставин і сей процес тревае аж до нині.

Першим кроком в перестрою держави було знесене мілітарної орґанізациї т. зв. янічарів, що, як колись римскі преторияни і леґіони,творили державу в державі. Янічери, упривилийована военна орґанізация, немов ореен, скидали султанів, правили провінциями, зробили державу м'ячем в своїх руках. Їх скасовано 1826 р. а устрій мілітарний основано на европейскім принципі загальної рекрутчини. Туреччина позбула ся институциї, що колись давала її военну, заборчу силу, а опісля виродила ся в еї боляк. Армія турецка на тім лише зискала на силї і численности.

Другою інституциєю, на якій Туреччина стояла сотки літ, було старе, канонїчне право т. зв. „шері“. Воно перестаріло ся і стало завадою в нових обставинах. Тож в р. 1839 указом „гатті шеріф“ впроваджуе ся новий карний закон та свободу совісти і віроісповідань. В р. 1852 великий везир Магомет Алї зносить систему европейску. Указом „гатті гумайон“ з 1856 р. впроваджено рівність кляс і народностий перед законом. Небавом сотворено комісию для випрацьованя нового кодексу горожаньского, яка працювала 17 літ. Результатом сеї праці є нинішний закон цивільний т. зв. „медзеле“. Зреформовано також право процедуральне. Вкінци 1876 р. оголошено конституцию, яка перетревала всего кілька місяців. Наступила опісля реакция, яка тревала до послідних часів.

Тепер знов настае „танзімат“ — другий его період.

В анґлійскій палаті послів обговорював державний секретар для заграничних справ Ґрей, події в Туреччині і покликуючи ся на российско-анґлійский договор, заявив, що ні Росия ні Анґлія не мають наміру ні сили розвязати македоньске питане без порозуміня з иншими державами. Дальше сказав Ґрей, що Анґлія займила симпатичне становище супротив подій в Туреччині і вижидае дальшого їх розвитку. Відтак виступив против тих голосів німецкої і анґлійскої праси, котрі кажуть, що цілию анґлійскої політики есть відокремлене Німеччини. Вказав, що Німеччина мае двох союзників. Хотяй бесідник не думае, що той союз був звернений против Анґлії, то однако зазначив, що договор, заключений між Анґлією а

Фріпуляр виходив з дому лише вечером, коли вже добре смеркло ся, та й тоді був дуже осторожний. Насував капелюх аж на очи, ковнїр від загортки підносив до гори та озирав ся на всі боки, чи хто за ним не іде. Кілька разів здибали его сусіди на превелике здивоване з фальшивою бородою... Коли відтак вернув ся до дому, бачили в его вікнах сьвітло до самого рана, та чули якийсь дивний шелест. Одним словом ся людина мусіла мати певні причини, щоб укривати своє підозріне ремесло перед публичною цікавостию.

Вкінци пан Діран постановив за всяку цїну розвязати загадку. Одного дня вложив револьвер до кишені, пішов під двері свого льокатора і застукав.

По довгих переговорах льокатор рішив ся пустити его до середини. Пан Діран зжахнув ся на вид того, що там побачив... На столі посеред комнати лежала мала праса, літоґрафічні плити і рильце.

Пан Діран побілів як стіна. Всякий сумнів був виключений, его підозріне потвердило ся: его льокатор був звичайним фальшівником гроший!

— Тепер знаю, який ваш промисл, панцю! — кликнув обурений. — Ви фальшуєте банкноти!

— Може і так! — відповів Фріпуляр збентежений.

— Я подам вас до суду, панцю!

— Можете... Се навіть буде лїпше. Тоді буду мати нагоду виказати як слід мій талант... Коли хто вміє кусникови паперу надати таку вартість, як осьде...

І він взяв зі стола зовсїм новий банкнот на 50 франків та подав властителеви дому.

Пан Діран підійшов до вікна і приглянув ся банкнотови уважно. Не міг укрити свого здивованя; наслідуване було таке вірне, що він сам був би дав ся зловити!

— Ну? — спитав Фріпуляр

— То знамените! Я нїколи був би не пізнав. Але пане, французкий банк знае способи, аби найвірнїйші фальшівництва розріжнити.

— Французкий банк помилить ся так само, як ви. Лише спробуйте... Возьміть той банкнот і йдіть до банку, а пересьвідчите ся... Потім буде ще час зробити на мене донос.

Діран отягав ся хвилю, але згодом дав ся намовити, скочив на дорожку і поїхав до банку. Тут представив ся дотичному урядникови і сказав:

— В нашій дільници кружить богато фальшивих банкнотів. Вчера попав менї отсей в руки і я міг заложити ся, що він фальшивий. Прошу провірити его.

Урядник оглянув банкнот зі всіх боків, провірив грубість паперу і віддав его назад Діранови, кажучи:

— Найправдивійший в сьвіті! Принесїть нам таких, кілько схочете, а за всї виплатимо вам чистим золотом.

Діран поїхав назад на свое передмістє, а по дорозі виступив ему на чоло горячий піт. В души зводив боротьбу між совістию а захланностию. Донести властям, чи скористати з нагоди? Коли фальшівництва годі відріжнити, то чому не пристати би до спілки?

Що за покуса!

І пан Діран пригадав собі, що вже пятьдесять літ живе як порядний чоловік, не зійшов нїколи з правої дороги, а тепер мав би... Та рівночасно прийшло ему на гадку, що як раз тепер лучае ся така гарна спекуляция з ґрунтами, на якій можна заробити грубі тисячі...

— Ну, що сказали в банку? — спитав Фріпуляр, побачивши его дома.

— Що се правдивий банкнот...

— Я то наперед знав... Ну, а тепер ідіть і денунциюйте!

Діран стояв мовчки і не знав, що говорити.

— І ви... можете... — почав загикуючись — ви можете... таких богато...

— Очевидно! Завтра можу мати сто, двіста і більше таких банкнотів... Лише...

Фріпуляр глянув на Дірана бистро.

— Лише то богато роботи коло дурних 50-франківок... — говорив поволи дальше. — Я волів би попрацювати над 1000-франківкою!

Діран побілів і сказав живо:

— Ну, і хто вам боронить?

— Ба... я тепер бідний чоловік. На отсї прилади видав весь свій маєток. А до більших банкнотів треба нових приладів, ще дорожщих...

Діран ледви стояв на ногах.

— А кілько би ви потребували? — спитав майже шептом.

— Бодай 10.000 франків!... Се ж дрібниця, коли погадати, що за який місяць можна стати богачем як сам Ротшільд!

Діран із зворушеня ледви міг добути із себе голос.

— А якби хто дав вам потрібну суму?

— Я зверну ему за неї мілїон...

На другий день Діран приніс свому спільникови гроші.

Та ще на другий день дізнав ся він, що его льокатор випровадив ся в ночи зі всїми манатками, не лишивши очевидно своєї нової адреси.

Як можна здогадатись, Діран не зробив ніякого доносу, а Фріпуляр на другім кінци Парижа затирав руки, говорячи по всякій імовірности:

— Десять тисяч франків заробити при помочи 50-франківки се інтересна фінансова операция! Так, так, злі людскі жадоби то знаменитий млинок від кави, що фабрикує без кінця гроші для тих, хто проворно вміє їх собі заробити!

Франциєю і Росиєю, єсть відомий цілому сьвітови, між тим як постановлене тридержавного союза до тепер ще не оголошено. Вкінци ще раз впевнив Ґрей, що нема найменшої причини до твердженя, немов цілию анґлійскої політики було відокремлене Німеччини.

Новинки.

Львів, дня 31-го липня 1908.

— **Податкові опусти.** Подає ся сим до загальної відомости, що по мисли артикулів IV до XI закона з дня 25 жовтня 1896 ч. 220 в. з. д. і розпорядженя ц. к. Міністерства скарбу з дня 12 юния ч. 1908 ч. 42.104, належать ся в році 1908, слідуючі опусти в безпосередних податках: а) в податку ґрунтовім опуст 15 прц., б) в податках домових з виімком податку 5 прц. від доходу з будинків увільнених часово від податку домового — опуст 12·5 прц. Головну суму загального податку заробкового знижено на рік 1908 подібно як в році попереднім о 25 прц. і она виносить 36,632.889 К 26 с. Податок заробковий від предприємств обовязаних до публичного складаня рахунків вичислених в §. 100 уступ 1 і 5 покликаного висше закона буде на рік 1908 приписовати ся і побирати ся як в році попереднім в висоті 10 прц. Опусти під а) і б) будуть обчислені лише від державної належитости податкової з виключенєм додатків автономічних і зістануть в ц. к. Урядах податкових записані в книжочки податкові взглядно в накази заплати на сі податки. — Коли записане се буде могло наступити, подасть кождий ц. к. Уряд податковий в своім часї окремими оповіщеннями до загальної відомости. — Ц. к. крайова Дирекция скарбу.

— **Дрібні вісти.** П. Ярослав Карчмарчик родом з Бинчевої, дістав на львівскім університеті степень доктора прав. — В однім з львівских готелів пострілив ся в самоубийчім намірі 19-літний Юрий Данилюк. Коли надбіг придверник, Данилюк стрілив до него, але хибив, потім дістав шалу, вив і кусав так, що віхто не міг до него приступити. Аж двом силачам, мешкаючим в тім готели, удало ся его звязати і привязаного до фіякра відвезти до шпиталя. З кількох вимірених до себе куль лише одна легко его ранила. Причиною наложеня на себе руки була заведена любов. — В скільских горах появили ся якісь два опришки, що утїкли з визниці і роблять людем пакости. — Із Скільщини доносять, що там падали дощі через 10 днів і прибили до землї всьо збіже і ярину.— Президия ц. к. Намістництва виасиґнувала для навіщених повенью в повіті краківскім 3000 К, а в повіті подгурскім 2000 К запомоги. — Лев Демидів, зелїзничий коваль, напав передвчера в ул. Казимирівскій на Катерину Новаковску, жінку зелїзничого топника і дуже побив ей палицею. — З Берлина доносять, що при онодгашній прогульці войскових самоїздів австрийского і німецкого самоїздового корпусу нагороду здобув австрийский офіцир Ґутманстань.

— **Катастрофа на зелізници.** В середу, 29 с. м. о год. 5 мін. 40 по пол. на товаровий поїзд ч. 79, виїзджаючий зі стациї Ярослав відното до Сокаля до стациї Радимно наїхав товаровий поїзд ч. 88, котрий не станув перед сиґналом, уставленим на „в'їзд заборонений“. Наслідком з'удареня потерпіли ушкодженя машина поїзду ч. 88 та 12 товарових вовів З людий потерпіли тяжко машиніст поїзду ч. 88 і 3 кондукторів та оден парібок, що транспортував войскові коні з двора в Дмитровичах до Ряшева. Стация в Ярославі завалена поїздами, що їдуть до Львова. Наслідком затарасованя шляху особовий рух відбуває ся з пересїданем, а товаровий здержано на 24 годин. Ті перешкоди усунені — як доносить дирекция зелїзниць — вчера перед вечером. Через ту катастрофу не прийшла вчера до Львова почта з Кракова. Через те прибуте листів і грошевих посилок опізнило ся, а пакети прийшли в ночи.

— **Гора усунула ся.** Онодги усунула ся гора межи Делятином а Яремчем на 61·2 кільометрі і засипала зелїзничий шлях. Через те на тім шляху до Ясеня здержано рух товарових поїздів імовірно на 8 днів. Особовий рух буде відбувати ся аж до усуненя румовища через пересїдане в критичнім місци. Недільні і сьвяточні поїзди чч. 3.117 і 3.118 не будуть їздити.

— **Самоубийство учителя** в шкільній сали. З Парижа доносять: В одній з тутешних мужеских шкіл народних стрілив онодги до себе два рази з револьвера на катедрі і тяжко зранив ся учитель Кемтен, ще молодий, 30-лїтний чоловік. Самоубийство викликало великий переполох межи дїтьми.

— **Холєра.** В Росиї над Волгою прокинула ся холера. В Астрахани від 24—26 с. м. сконстатовано 11 случаїв холери, з чого 4 скінчило ся смертию. Місто Царицин оголошено підозрілим, а донську область загрожену холерою.

† **Померли:** Мария з Білиньских Щепаньска, жінка директора союзного банку у Львові, в 39 ім році житя; — Феликс Урбаньский, рахунковий офіциял Намістництва, в Навгайм, в Німеччині, в 35-ім році житя.

— **Репертуар руско-народного театру в Косові.** (Саля „Сокола“). Початок о 7 вечером.

В суботу дня 1 серпня „Барон циганів“, оперета в 3 діях Стравса.

В неділю дня 2 серпня „Маруся Богуславка“, образ з давних часів зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

Ві второк дня 4 серпня „Галька“, опера в 4 діях С. Монюшка.

В четвер дня 6 серпня „Запорожець за Дунаєм“, народна оперета в 3 діях Артемовского. Закінчать: „Вечерниці“ твір музичний в 1 дії Ніщиньского.

Білети продає „Народна Торговля“, а від 6 години в день вистави каса театру.

Телеґрами.

Константинополь 31 липня. Прибув сюди вчера амбасадор анґлійский. На дівірци молодотурки устроїли ему велику овацию.

Константинополь 31 липня. Бюро прасове Порти донесло вчера, що цензуру знесено, однако не вільно телеґрафувати злобних подробиць про султана.

Константинополь 31 липня. Іззед паша хотів утечи за границю, але его зловлено і арештовано. Найдено при нїм в готівці і цінних паперах около 3 мілїони франків і квіт на 1,200.000 франків. Іззад паша має бути засланий до Джеддия в Арабії.

Константинополь 31 липня. Всї заграничні часописи приходять без перешкоди до Туреччини.

Атени 31 липня. Депеші з Срлуня і инших македоньских міст доносять, що грецкі і болгарскі ватаги добровільно піддають ся властям. Випущені політичні вязні з Монастиря прибули до Солуня, де їх повитано з одушевленєм. Загально думають, що вскорі всї ватаги зложать оружиє.

Петербург 31 липня. Розійшла ся поголоска, що з кінцем серпня, або в вересни с. р. норвежский король Гакон прибуде до Ревля, аби стрітити ся з царем Николаєм II.

Оголошене.

— **Конкурс.** В лїцею з правом публичности тов-а „Руского Інститута для дївчат в Перемишли“ є до наданя слїдуючі посади: 1) учительки з групи історичної; 2) учительки з ґрупи фільольоґічної (нової); 3) учительки з ґрупи математично-природн.; 4) учительки з кваліфікациєю до шкіл народних або виділових яко педагоґічної настоятельки. На сю посаду може рефлектувати лиш учителька з педагоґічним досьвідом в веденю дївчат в шкільнім віці в напрямі релїґійно-моральнім і патриотичнім; 5) учительки до конверзациї у француский мові. — На перші 3 посади вимагає ся ісииту до шкіл середних. Подання найпізнїйше до 20 серпня с. р. під адресою: Виділ тов-а „Руский Інститут для дївчат“ в Перемишли.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1 46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд. 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави руской 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Крехвецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).